

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 3240

Dato: 28. april 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 22. april 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholdes endelige svar på spørgsmål nr. 1 (L 138).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 1:

"Mener ministeren, at det ville være hensigtsmæssigt, hvis også andre end kommunalt ansatte socialrådgivere ville kunne varetage rådgivningsfunktionen for de kvinder, der har været på kvindekrisecentre?"

Svar:

Formålet med rådgivningsordningen efter den foreslåede § 109, stk. 7, er bl.a. at sikre, at voldsramte kvinder og deres eventuelle børn får en koordineret og sammenhængende støtte og indsats til at etablere en ny og mere stabil tilværelse uden for krisecentret. Den koordinerende rådgivning skal gives i forhold til f.eks. bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner og sundhedsvæsen, og rådgivningen skal understøtte de enkelte dele i kommunens øvrige tilbud.

Lovforslag L 138 ændrer ikke på, at kommunen har mulighed for at opfylde sin rådgivningsforpligtigelse ved at samarbejde med fx frivillige organisationer, private eller selvejende institutioner og tilbud eller andre med en særlig viden. Det er dog til enhver tid kommunen, der har ansvaret for at sikre, at rådgivningsforpligtigelsen lever op til lovgivningens krav.

Som det fremgår af afsnit 3.1. i høringsnotatet af 9. januar 2015, der er sendt til Folketingets Socialudvalg samme dato, kan kommunerne imidlertid bidrage med en helhedsorienteret hjælp og støtte, der tager højde for kvindens samlede situation, hvorfor det vurderes, at rådgivningsforpligtelsen som udgangspunkt er bedst placeret i kommunerne. Det er dog samtidig vigtigt, at kommunerne søger et tæt og konstruktivt samarbejde med de krisecentre, hvor kommunens borgere

befinder sig, da det vil kunne bidrage til en styrket indsats over for den enkelte kvinde.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslaget, forventes det, at den indledende rådgivning vil skabe et stærkere incitament for at gøre brug af tilbuddet om en koordineret rådgivning, idet kvinden vil have bedre forudsætninger for at få indblik i, hvad den koordinerende rådgivningsordning indebærer for hende, ligesom kvinden tidligere vil få kontakt til en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Derudover forventes det, at den indledende rådgivning sammen med den koordinerende rådgivning vil skabe bedre forudsætninger for kvindens udflytning af kvindekrisecentret og etablering af en selvstændig tilværelse.

Manu Sareen

/Lise Stidsen Vandahl